

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1478/2025
27.01.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног, адвоката Миљане Зиндовић, адвоката Ивана Јелића и адвоката Срђана Спасојевића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К. 37/24 од 20.05.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-333/25 од 26.08.2025. године, у седници већа одржаној дана 27.01.2026. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К. 37/24 од 20.05.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-333/25 од 26.08.2025. године и то адвоката Миљане Зиндовић и адвоката Ивана Јелића, због повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу ови поднети захтеви за заштиту законитости, као и захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Срђана Спасојевића, **ОДБАЦУЈУ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву К. 37/24 од 20.05.2025. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322. став 4. у вези става 1. Кривичног законика и за исто је осуђен на казну затвора у трајању од 2 године, у коју се урачунава време проведено у притвору од 28.02.2025. године до упућивања окривљеног у завод за извршење кривичних санкција. Истом пресудом одлучено је о трошковима кривичног поступка, на начин ближе наведен у изреци првостепене пресуде, док је оштећени ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-333/25 од 26.08.2025. године, у првом ставу изреке одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА и његових бранилаца и јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Краљеву и пресуда Вишег суда у Краљеву К. 37/24 од 20.05.2025. године је потврђена, осим у делу одлуке о трошковима кривичног поступка. У другом ставу изреке другостепене пресуде усвојена је жалба пуномоћника оштећеног ББ и пресуда Вишег суда у Краљеву К. 37/24 од 20.05.2025. године је преиначена само у делу одлуке о трошковима кривичног поступка, тако што је Апелациони суд у Крагујевцу окривљеног АА, поред трошкова које је дужан да плати суду и јавном тужилаштву, обавезао да накнади трошкове оштећеног ББ, о чијој висини ће посебним решењем одлучити првостепени суд.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено су поднели браниоци окривљеног АА:

- адвокат Миљана Зиндовић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји, другостепену пресуду преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе или да исту укине и предмет врати на поновни поступак и одлуку;

- адвокат Иван Јелић, због повреде закона из члана 485. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и списе предмета врати на поновно одлучивање или исте преиначи на тај начин што ће окривљеног ослободити од оптужбе за кривично дело из члана 322. став 4. у вези става 1. Кривичног законика;

- адвокат Срђан Спасојевић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) у вези члана 16. став 1. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји, побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне одлуке против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, те након оцене навода изнетих у поднетим захтевима, нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Миљане Зиндовић и адвоката Ивана Јелића су неосновани у односу на повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) Законика о кривичном поступку, док су захтев за заштиту законитости адвоката Ивана Јелића у преосталом делу као и захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Срђана Спасојевића, недозвољени, а захтев за заштиту законитости адвоката Миљане Зиндовић је у преосталом делу недозвољен и нема законом прописан садржај.

Браниоци окривљеног, адвокат Миљана Зиндовић и адвокат Иван Јелић у поднетим захтевима за заштиту законитости наводе да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, односно да опис дела наведен у

изреци пресуде не представља кривично дело спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, а да радње које су описане у изреци могу представљати кривично дело ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 3. Закона о јавном реду и миру или неко кривично дело из главе кривичних дела против безбедности јавног саобраћаја, евентуално кривично дело из члана 297. став 3. Кривичног законика, којим наводима указују и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног су по оцени Врховног суда неосновани, а како су ови наводи већ били предмет разматрања Апелационог суда у Крагујевцу, јер је на исте указивано у поднетим жалбама бранилаца на првостепену пресуду, који је, одлучујући по жалбама бранилаца, ове наводе оценио неоснованим и на страни 5. пасус 5., страни 6. пасус 1. и 2. и на страни 7. пасус 2. и 3. образложења пресуде дао довољне и јасне разлоге, исте и овај суд прихвата као правилне и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на те разлоге упућује.

Бранилац окривљеног, адвокат Срђан Спасојевић, у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним одлукама учињена повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) у вези члана 16. став 1. ЗКП, која представља законом прописан разлог за подношење захтева за заштиту законитости, међутим, приликом образлагања овако нумерисане повреде, бранилац наводи да се првостепена пресуда заснива на изјавама оштећеног полицајца и сведока полицајца као и исказима испитаних сведока, наводних очевидаца предметног догађаја, који искази су противречни нанетим повредама оштећеног, при чему бранилац указује на пропуст суда да утврди допринос оштећеног наступелој незгоди, као и чињеницу да суд није ценио одбрану окривљеног који је указао на лоше временске услове, кишу, слабију видљивост, а којим наводима на основу сопствене оцене изведених доказа извлачи закључак о непостојању кривичног дела чиме суштински указује да је побијаним одлукама погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и учињена повреда закона из члана 440. ЗКП.

Даље, у поднетим захтевима за заштиту законитости браниоци окривљеног, адвокат Срђан Спасојевић и адвокат Иван Јелић, указују да је суд одбио извођење доказног предлога одбране- реконструкције, не наводећи разлоге за одбијање, а којим наводима се суштински указује на повреду закона из члана 395. ЗКП.

Бранилац окривљеног, адвокат Иван Јелић, у поднетом захтеву за заштиту законитости означава и повреду закона из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, јер је, по наводима браниоца, изрека пресуде неразумљива, с обзиром да садржи одлуку о продужењу притвора, а у изреци недостаје противправност јер није наведено да ли је службена радња коју је оштећени полицијски службеник предузео законита што изреку такође чини неразумљивом.

Поред тога, у поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног, адвокат Миљана Зиндовић, оспорава доказну снагу налаза вештака саобраћајне струке, као и налаз и мишљења вештака медицинске струке на околност механизма настанка, врсте и тежине повреда, имајући у виду да на телу оштећеног нема трагова директног контакта мотоцикла и оштећеног, а наступеле повреде не указују да је до директног контакта дошло. У захтеву бранилац оспорава место где се оштећени налазио у

моменту када је наступила повреда, као и повреде наступеле код оштећеног, оспорава исказе сведока у погледу положаја тела оштећеног након наступеле повреде и исказ полицијског службеника. Овако изнетим наводима бранилац суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и учињену повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП, којом су прописани разлози за подношење овог ванредног правног лека, није предвиђена могућност подношење овог правног лека због повреде закона из члана 395. ЗКП, члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП и члана 440. ЗКП, то су захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног у овим деловима оцењени као недозвољени.

Бранилац окривљеног, адвокат Миљана Зиндовић у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама ЗКП не може заснивати, којим наводима суштински указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која представља законом прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека. Међутим, како ову повреду бранилац даље у поднетом захтеву за заштиту законитости не образлаже и не појашњава у чему се ова повреда огледа, то је по оцени Врховног суда поднети захтев у овом делу без прописаног садржаја у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости како разлога за његово подношење, тако и образложење у чему се повреда конкретно састоји, те је захтев у овом делу одбачен.

Из напред изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић